

ЗАКОРДОННИЙ ДОСВІД ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЗАСОБАМИ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

(Дресвянникова А.К., студентка I курсу II (магістерського) рівня вищої освіти,
Степанюк К.І., доцент кафедри початкової освіти БДПУ,) БДПУ, м. Бердянськ,
Україна

У матеріалах всесвітнього економічного форуму 21 квітня 2016 року наголошується на важливості використання цифрових технологій в соціальному та емоційному навчанні. Зазначено, що навчальні технології можуть відігравати ключову роль в розвитку соціальних та емоційних умінь учнів. Цифрові технології є інструментом, який батьки, вчителі або соціальні працівники можуть використовувати для розширення соціального та емоційного досвіду учнів [2].

Chaib M. та Svensson A. розглядають роль учителя щодо використання ІКТ у школах та досліджують питання: як діти навчаються використовувати ІКТ? Тому неформальне навчання дітей з ІКТ в центрі уваги. Неформальне навчання, яке діти проходять під час використання ІКТ, сприяє розвитку їх різних компетентностей. Суть неформального навчання полягає в тому, що воно відбувається поза інституційною освітою та відбувається під час комп'ютерних ігор та спілкування у чатах. Помітним є те, що коли діти використовують ІКТ у свій вільний час, вони організовують різні форми навчання для формування різних навичок. [1, с. 21-22]

Поряд з технічними розробками змінилася і думка про використання ІКТ в освіті у тому, що учні «граючись» (ігри із використанням ІКТ) можуть навчатися. Багато вчителів сприймають ІКТ в освіті як соціокультурну перспективу, в якій навчання має бути соціально побудоване. На цьому етапі важливо, що ключовою частиною соціокультурної перспективи є твердження про те, що інструменти, як «технічні», так і «пізнавальні», відіграють центральну роль у посередництві між людськими діями [3].

У закордонних школах ІКТ використовують для вирішення широкого кола проблем, а саме: адміністрування школи; навчання учнів навичкам, які їм знадобляться у подальшій освіті, постійному навчанні впродовж життя та майбутніх професійній діяльності, наприклад опрацювання текстів, комп'ютерне програмування тощо; забезпечити доступ до інформації та комунікації поза школою, наприклад: відеоконференції з учнями інших країн, використання Інтернету; підтримка розвитку учителів, наприклад: через електронні соціальні мережі; підтримувати та удосконалювати освітній процес різними ІКТ [3].

ІКТ постійно удосконалюють і це є частиною суспільного розвитку. Ці зміни вимагають від учителів постійного вдосконалення навичок і оновлення навчальних програм із використанням ІКТ. І відповідь на питання: «Чи дійсно потрібні ІКТ в початковій школі?» може бути таким, що насправді жодна з моделей електронного навчання за своїм змістом не є покращенням існуючих моделей навчання, а це лише онлайн-доступ до навчальних ресурсів будь-де та будь-коли.

Література

1. Chaib M., Svensson K. Publisher ICT in Teacher Education Challenging prospects. Jönköping University Press / Encell Printed at Rydheims tryckeri AB, Jönköping, Sweden, 2005. P. 250.
2. Lowe H. Learning Social-Emotional Skills in the 21st Century [electronic resource]. 21 Apr 2016. – Access mode : <http://www.pbs.org/wgbh/nova/blogs/education/-2016/04/learning-social-emotional-skills-in-the-21st-century/>.
3. Leask M., Meadows J. Teaching and learning with ICT in the primary school. London : Psychology Press, 2000. 270 p.